

BIOCENTRUM POD DRÁHOU V K.Ú. ČEJČ

- A Průvodní zpráva**
- B Souhrnná technická zpráva**
- F Přílohy**
 - F.1 Fotodokumentace současného stavu
 - F.2 Přehled dotčených parcel
 - F.3 Přehled sortimentu

Investor:

Obec Čejč

Dodavatel:

Atelier per partes s.r.o.

Zpracovatel:

Ing. Daniel Matějka, Ph.D., Ing. Lukáš Lattenberg, Ing. Et Bc.
Magdaléna Březinová, Ing. Veronika Chalupová

Autorizovaná osoba:

Ing. Daniel Matějka, číslo autorizace ČKA: A3 04429

Místo:

k.ú. Čejč

Stupeň:

DPS

Datum:

11/2022

A	PRŮVODNÍ ZPRÁVA.....	3
A.1	Identifikační údaje.....	3
A.1.1	Údaje o stavbě.....	3
A.1.2	Údaje o žadateli.....	4
A.1.3	Údaje o zpracovateli dokumentace.....	4
A.2	Seznam vstupních podkladů.....	5
A.3	Údaje o území.....	5
A.4	Údaje o stavbě.....	6
A.5	Členění stavby na objekty a technická a technologická zařízení.....	7
B	SOUHRNNÁ TECHNICKÁ ZPRÁVA.....	8
B.1	Popis území stavby.....	8
B.2	Celkový popis stavby.....	15
B.2.1	Účel užívání stavby, základní kapacity funkčních jednotek.....	15
B.2.2	Celkové urbanistické a architektonické řešení.....	15
B.2.3	Dispoziční a provozní řešení, technologie výroby.....	16
B.2.4	Bezbariérové užívání stavby.....	16
B.2.5	Bezpečnost při užívání stavby.....	16
B.2.6	Základní technický popis staveb.....	16
	Podrobná bilance je uvedena v přílohách.....	16
B.2.7	Technická a technologická zařízení.....	16
B.2.8	Požárně bezpečnostní řešení.....	16
B.2.9	Zásady hospodaření s energiemi.....	17
B.2.10	Hygienické požadavky na stavby, požadavky na pracovní a komunální prostředí.....	17
B.2.11	Zásady ochrany stavby před negativními účinky vnějšího prostředí.....	17
B.3	Připojení na technickou infrastrukturu.....	17
B.4	Dopravní řešení.....	17
B.5	Řešení vegetace a souvisejících terénních úprav.....	17
B.5.1	Cíle projektu.....	18
B.5.2	Popis výchozího stavu a zdůvodnění potřeby realizace.....	18
B.5.3	Posouzení a popis možných negativních vlivů v průběhu realizace opatření.....	18
B.5.4	Návaznost na jiná opatření.....	18
B.5.5	Technologie založení vegetačních prvků.....	18
B.6	Popis vlivů stavby na životní prostředí a jeho ochrana.....	21
B.7	Ochrana obyvatelstva.....	22
B.8	Zásady organizace výstavby.....	22

A PRŮVODNÍ ZPRÁVA

A.1 Identifikační údaje

A.1.1 Údaje o stavbě

a) Název stavby

Biocentrum Pod Dráhou v k.ú. Čejč

b) Místo stavby

Katastrální území Čejč.

Číslo parcely	Katastrální území	Vlastník	Druh pozemku	Způsob využití	Ochrana
3312	Čejč [618942]	Obec Čejč, Čejč 430, 696 14 Čejč	ostatní plocha	zeleň	
3313	Čejč [618942]	Česká republika, Povodí Moravy, s., Dřevařská 932/11, Veverí, 602 00 Brno	vodní plocha	koryto vodního toku přirozené nebo upravené	

c) Předmět dokumentace

Vegetační úpravy – návrh prvků ÚSES (biocentra a biokoridory)

A.1.2 Údaje o žadateli

Objednatel: Obec Čejč
Čejč 430, 696 14 Čejč
IČO: 00284815

Zastoupený: Ing. Jan Koutný (starosta)
Tel: +420 518 361 118

A.1.3 Údaje o zpracovateli dokumentace

Zpracovatel PD: Atelier per partes s.r.o.
Francouzská 421/87 602 00 Brno - Zábrdovice

IČ: 06968368

e-mail: atelierperpartes@gmail.com

Zodp. projektant: Ing. Daniel Matějka, Na Hvězdě 56/2, Lanžhot, 691 51

IČ: 8777545131

autorizace: A.3 4429

tel: +420 732 914 959

e-mail: daniel.matejka@seznam.cz

Další autoři: Ing. Lukáš Lattenberg, Ing. et Bc. Magdaléna Březinová,
Ing. Veronika Chalupová.

Realizace Biocentra Pod Dráhou, jakož i výsadba IP26 a revitalizace LBK10, jsou součástí LBC Revitalizace Čejčského potoku, které bylo plánem společných zařízení komplexních pozemkových úprav v k.ú. Čejč navrženo v daleko větším rozsahu. Z důvodu majetkoprávních poměrů však může být v současné době realizována jen jeho část, tzn. LBC Pod Dráhou (spolu s IP26 a LBK10-revitalizace), a to na pozemcích ve vlastnictví Obce Čejč.

A.2 Seznam vstupních podkladů

- územní plán obce
- katastrální mapa (www.cuzk.cz)
- mapa vedení sítí
- vlastní terénní šetření a fotodokumentace
- studie Naučná stezka Hovoransko

A.3 Údaje o území

a) Rozsah řešeného území

Katastrální území Čejč. Rozsah řešeného území 2,8 ha.

Podrobný seznam dotčených parcel je uveden v odstavci A.1.1.b.

b) Dosavadní využití a zastavěnost území

Řešené území se nachází na jižním okraji obce Čejč. Území je z části definováno na výběrem nefunkčních částí prvků ÚSES (biocenter a biokoridorů) územního plánu Čejče. V současné době má území přibližně z poloviny rozdílné využití. Severní část území je nevyužívaná a ponechávána spontánnímu vývoji vegetace a rozlohou větší jižní část je zemědělsky využívána. V severní části se nachází vzrostlá vegetace solitérní nebo ve skupinách a porostech, v jižní části se v ploše nenachází žádné vzrostlé vegetační prvky (stromové ani keřové patro). Výjimku tvoří pouze vegetace podél potoka a podél železnice. Veškeré řešené plochy jsou volně přístupné. Většina území je ve vlastnictví obce, Čejčský potok je ve vlastnictví státu, ve správě Povodí Moravy. V rámci projektu je řešen logický celek ohraničený ze severu vlastnictvím obce Čejč z jihu cestou, ze západu železniční tratí a východní hranici tvoří Čejčský potok.

c) Údaje o ochraně území podle jiných právních předpisů

Lokalita není chráněna. Plochy se nachází mimo záplavové území.

d) Údaje o odtokových poměrech

Realizací projektu nebudou negativně ovlivněny odtokové poměry. Výsadbou zeleně lze předpokládat zvýšenou schopnost intercepce srážek a zpomalení odtoku vody z území.

e) Údaje o souladu s územně plánovací dokumentací

Plánovaný záměr je plně v souladu s ÚPD.

f) Údaje o dodržení obecných požadavků na využití území

Všechny požadavky na využití území jsou dodrženy. Ochranné pásma sítí technické infrastruktury jsou respektována. Před započítáním prací je nutné vytýčení sítí technické infrastruktury a jejich ochranných pásem.

g) Údaje o splnění požadavků dotčených orgánů

Projekt je navržen tak, aby respektoval ochranná pásma všech sítí technické infrastruktury.

h) Seznam výjimek a úlevových řešení

Nebyly stanoveny žádné výjimky ani úlevová řešení.

i) Seznam souvisejících a podmiňujících investic

Záměr není podmíněn žádnými dalšími investicemi.

j) Seznam pozemků a staveb dotčených umístěním stavby

Podrobný seznam dotčených parcel je uveden v odstavci A.1.1.b.

A.4 Údaje o stavbě

a) Nová stavba nebo změna dokončené stavby

Dle zákona 183/2006 Sb. (Stavební zákon) se nejedná o stavbu. Zakládání vegetační prvky mají charakter novostavby.

b) Účel užívání stavby

Krajinná zeleň.

c) Trvalá nebo dočasná stavba

Zakládání vegetační prvky jsou trvalého charakteru.

d) Údaje o ochraně stavby podle jiných právních předpisů

Není relevantní.

e) Údaje o dodržení technických požadavků na stavby a obecných technických požadavků zabezpečujících bezbariérové užívání staveb

Není relevantní.

f) Údaje o splnění požadavků dotčených orgánů a požadavků vyplývajících z jiných právních předpisů

Všechny požadavky byly splněny.

g) Seznam výjimek a úlevových řešení

Nebyly stanoveny žádné výjimky ani úlevová řešení.

h) Navrhované kapacity stavby

Není relevantní.

i) Základní bilance stavby

Celková řešená plocha	2,8 ha
Počet lokalit	1 lokalita
Celkový počet alejových stromů (vysokokmeny)	75 ks
Celkový počet lesnických odrostků	714 ks
Celkový počet lesnických sazenic	704 ks
Celkový počet keřů v oplocenkách	1829 ks
Celkový počet keřů solitérních (v hnízdech keřů)	14 ks hnízd po 3 ks (celkem 42 keřů)
Celková plocha zatravnění	24 054 m ²

Podrobná bilance navržených výsadeb včetně navrhovaného sortimentu je uvedena v samostatné příloze.

j) Základní předpoklady výstavby

Předpokládaný termín realizace je podzim 2022, následná péče bude probíhat od r. 2022 do r. 2024.

k) Orientační náklady stavby

Hrubé náklady na realizaci činí 10 760 000 Kč bez DPH.

A.5 Členění stavby na objekty a technická a technologická zařízení

Stavba není členěna na stavební objekty.

B SOUHRNNÁ TECHNICKÁ ZPRÁVA

Realizace Biocentra Pod Dráhou, jakož i výsadba IP26 a revitalizace LBK10, jsou součástí LBC Revitalizace Čejčského potoku, které bylo plánem společných zařízení komplexních pozemkových úprav v k.ú. Čejč navrženo v daleko větším rozsahu. Z důvodu majetkoprávních poměrů však může být v současné době realizována jen jeho část, tzn. LBC Pod Dráhou (spolu s IP26 a LBK10-revitalizace), a to na pozemcích ve vlastnictví Obce Čejč.

B.1 Popis území stavby

a) Charakteristika stavebního pozemku

Řešené území se nachází na parcelách č.: 3312 a 3313 na jižním okraji obce Čejč. Většina území je ve vlastnictví obce, Čejčský potok je ve vlastnictví státu. V rámci projektu je řešen logický celek ohraničen ze severu majetkem obce Čejč, z jihu cestou, ze západu železniční tratí a východní hranici tvoří Čejčský potok. V současné době má území z poloviny rozdílné využití. Severní část území je nevyužívána a ponechávána spontánnímu vývoji vegetace a rozlohou větší jižní část je zemědělsky využívána.

Přesná lokalizace segmentů je uvedena v přílohách. Celé území je volně přístupné.

Biologické posouzení lokalit, které je součástí příloh, bylo vyhotoveno RNDr. Jiřím Zahrádkou, CSc. a Mgr. Stanislavem Mudrou.

b) Výčet a závěry provedených průzkumů a rozborů

byly využity následující vstupní podklady:

- územní plán obce
- studie Naučná stezka Hovoransko
- katastrální mapa (www.cuzk.cz)
- mapa vedení sítí
- vlastní terénní šetření a fotodokumentace
- další dostupné prameny (literatura, internet)

ROZBOR SOUČASNÉHO STAVU ÚZEMÍ A PŘÍRODNÍCH PODMÍNEK

Obec Čejč se nachází v okrese Hodonín v Jihomoravském kraji. Leží přibližně 17 km severozápadně od města Hodonín a 38 km jihovýchodně od Brna. Obec je známá svou vinařskou historií a částí života T. G. Masaryka. Žije zde přibližně 1300 obyvatel.

KLIMATICKÉ POMĚRY

Dle Quitta se území nachází v klimatické oblasti T4 - velmi teplé. Oblast se vyznačuje velmi dlouhým, teplým a suchým létem. Jaro a podzim jsou velmi krátké a teplé, zima je velmi krátká, teplá, suchá až velmi suchá. Průměrný roční úhrn srážek se pohybuje mezi 300 a 350 mm. Průměrný počet letních dnů (tj. dnů s maximální teplotou 25°C a vyšší) je 60 - 70 v roce. Průměrná červencová teplota 19 – 20°C. Průměrný počet ledových dnů, tj. dnů s maximální teplotou pod 0 °C, je 30 - 40 v roce a průměrná lednová teplota -2 až -3 °C).

GEOLOGIE A GEOMORFOLOGIE

Oblast je tvořena pahorkatinou na vápnitém flyši a spraších. Reliéf má většinou charakter členité pahorkatiny s výškovou členitostí 75–150 m, místy je však charakteru ploché až členité vrchoviny s výškovou členitostí 150–210 m. Čejčská kotlina, ve které se řešené území nachází, je vzhledem k okolní krajině zvláštním útvarem. Jedná se o výraznou plochou depresi původního Čejčského jezera. Tato sníženina má mimořádně drobnější členitost – kolem 40 m. Nejvyšším bodem řešeného území je železniční násep 180 m n.m. a nejnižším bodem je koryto Čejčského potoka 175 m n.m.

Geomorfologie řešeného území (<http://geoportal.gov.cz>):

Systém: Alpsko - himalájský
Provincie: Západní Karpaty
Subprovincie: Vnější Západní Karpaty
Oblast: Středomoravské Karpaty
Celek: Kyjovská pahorkatina
Podcelek: Mutěnická pahorkatina
Okrsek: Čejčská kotlina

PŮDNÍ POMĚRY

Řešené území pokrývá především černice karbonátová, okrajově do území vstupuje černozem modální. Půdy jsou zasoleny vlivem kolísající hladiny podzemní vody.

GEOBIOCENOLOGICKÉ ČLENĚNÍ

Pro oblast platí následující zařazení do biogeografických jednotek (dle Culka 1996)

Provincie: panonská
Podprovincie: severopanonská
Bioregion: Hustopečský 4.3

Bioregion leží ve středu jižní Moravy, zabírá jižní polovinu geomorfologických celků Ždánický les a Kyjovská pahorkatina a severní okraj Dolnomoravského úvalu. Plocha bioregionu je 1088 km². Bioregion je charakteristický mísením prvků panonských (převážně mimo les) a karpatských (převážně v lese). Jeho biotu je možno řadit do 2. bukovodubového, na jižních svazích pak do 1. dubového vegetačního stupně. Potenciální vegetaci tvoří dubohabrové háje s ostrovy teplomilných a šipákových doubrav. V bioregionu má mezní výskyt řada jihovýchodních migrantů, šíření stepní fauny však stále pokračuje. V současnosti je zde bohaté zastoupení teplomilných doubrav a dubohabřin, vzácnější jsou kulturní bory. Mimo les jsou typická pole, vinice a sady, početné jsou i fragmenty stepních lad. Biocenózy lad a lesíků byly v 60.–80. letech 20. stol. značně redukovány terasováním svahů.

Potenciální vegetaci tvoří z větší části panonské dubohabřiny (*Primulo veris-Carpinetum betuli*), místy (zejména na severních expozicích) jsou nahrazeny karpatskými (*Carici pilosae-Carpinetum betuli*), velmi vzácně se vyskytují i přechodné typy s dominantním bukem, blízkí se asociaci *Carici pilosae-Fagetum sylvaticae*. Časté je rovněž zastoupení teplomilných doubrav. Na mírných svazích v jižní části bioregionu bývají panonské sprašové doubravy (*Quercetum pubescenti-roboris*).

Biochory:

1Db Podmáčené sníženiny na bazických zeminách 1.v.s.

Typ se nachází na jižní Moravě v západní části Panonika. Sníženiny jsou zpravidla velmi široké ploché a rovinné. Většinou zahrnují i širší zasolené, dlouho nezaplavované luhy. Půdy jsou díky výstupu podzemních pramenů nasycených solemi a také vlivem suchého klimatu zasolené. Biochora poskytuje nejvyhraněnější prostředí pro halofytní biotu u nás.

Sníženiny se vyvinuly převážně na neogenních slínech a fluviálních sedimentech z nich pocházejících, vzácněji na jílovitém flyši.

Půdy jsou díky výstupu podzemních pramenů nasycených solemi a také vlivem suchého klimatu zasolené. V jádrech depresí to jsou zpravidla solončakové černice, na sušších okrajích solončakové pelické černozemě. Jsou to těžké půdy hnědočerné barvy. V lesích jsou udávány fluvizemě, gleje, pararendziny a snad mylně i hnědé půdy kyselé.

Klima je velmi teplé a suché (T4). Vlivem depresní polohy jsou zde silnější teplotní inverze, které spolu s vlhčími půdami omezují existenci teplomilné a suchomilné bioty.

Vegetace: Přirozené lesní porosty se prakticky nezachovaly, potenciálně stanoviště odpovídají na vlhčích místech nejspíše olšovým jasečinám (*Pruno-Fraxinetum*), na sušších stanovištích mozaice panonských prvosenekových dubohabřin (*Primulo veris-Carpinetum*) a panonských teplomilných doubrav ze svazu *Aceri tatarici-Quercion* (nejspíše *Quercetum pubescenti-roboris*). Náhradní stanoviště s polopřirozenou vegetací zaujímají různé typy subhalofilní a halofilní vegetace z podsvazu *Loto-Trifolienion* a (diferenčně) svazů *Scorzonero-Juncion gerardii*, *Cypero-Spergularion salinae* a *Festucion pseudovinae*.

Typ poskytoval nejvyhraněnější prostředí pro halofytní biotu u nás, vlivem odvodnění a zornění však tato biota téměř vymizela.

Druh similární, ve 4.3 kontrastně-similární.

D: 1BD3 (16), *1C4 (20), *1D4 (50).

K: *1C5a (10), *1CD7b (1), *1CD8b (4) - obé ve 4.3.

Současné využití krajiny:

Lesy 3 %, travní p. 2,5 %, vodní pl. 9 %, pole 75 %, sady 3,5 %, sídla 4,5 %, ostatní 2,5 %.

Pole jsou rozsáhlá, odvodněná, rozčleněná příkopy zarostlými rákosem.

Lesy jsou vzácné, největší jsou bažantnice u Blučiny s charakterem suššího lužního lesa. V bioregionech 4.1 a 4.2 jsou též pobřežní a potoční olšiny, vrbiny, na sušších stanovištích akátiny. Charakter lužních lesů mají porosty v NPR Lednické rybníky a v navrhovaném chráněném území Vrbovecký rybník. Po odvodnění byly místy v polích vysázeny dlouhé přímé větrolamy (jasan, javor klen, topol, keře).

Do 50. let zabíraly louky ještě asi 10 % plochy typu. Po odvodnění byly rozorány a zanikly tak unikátní lokality halofilní bioty. Zcela ojediněle přežívají odolnější druhy na malých chráněných mokřadech, většinou na okrajích rybníků. Chráněny jsou hlavně v Mikulovském bioregionu (4.2); nejznámější je NPR Slanisko u Nesytu, další lokality jsou v PR Slanisko Novosedly, PR Slanisko Dobré Pole. V Hustopečském bioregionu (4.3) leží při okraji nivy Svatky PP Plácky. Při okraji nivy Litavy se nachází PP Písky (4.3) s psamofytní biotou na výsypkách. Louky jsou součástí i NPR Lednické rybníky a navrhovaného chráněného území Vrbovecký rybník.

Vodních ploch je relativně hodně. V Lechovickém bioregionu (4.1) je řada protáhlých středně velkých rybníků, k ochraně jako PP jsou navrženy Miroslavský rybník s okolními mokřady (ptactvo) a Suchohrdelský rybník s okolními loukami (ptactvo, obojživelníci). V Mikulovském bioregionu (4.2) je soustava velkých rybníků, s největším moravským rybníkem Nesytem. Jsou jako hnízdiště vodního ptactva chráněny v NPR Lednické rybníky. V Hustopečském bioregionu (4.3) rybníky chybí; některé deprese bývaly však až do konce 18. století přirozenými, až několik metrů hlubokými jezery s plochou kolem 1 km² (Kobylské jezero, Čejčské jezero). Později byla jezera nákladně odvodněna a přeměněna v pole. Kromě rybníků jsou vodní plochy tvořeny regulovanými potoky a říčkami, zpravidla bez doprovodu dřevin.

Sady jsou vzácné a tvořené drobnou drážbou na okrajích vesnic.

Sídla jsou poměrně hojná; převažují velké vsi (např. Dol. Dunajovice s barokním kostelem, Vlasatice s renesančním zámekem a kostelem, Popice s původně románským nyní nápadným barokním kostelem, historické sídlo Jaroslavice se zámekem). Nevhodnou dominantou se stalo velkokapacitní silo v Šakvicích.

Náhradní typy: Cílové ekosystémy: Přirozené: LOMO, LONJ, PRPM, VOLS, ve 4.3 i VOVS; náhradní: MTH, MTSA. Do biocentra je nutno zahrnout především nelesní slaniska, která jsou cenná, zatímco v lese se zasolení téměř neprojevuje.

CHARAKTERISTIKA STG:

1 B 3 Querceta typica – typické doubravy

Charakteristické rysy ekotopu:

Typické doubravy jsou vázány především na plošiny a mírné svahy nížinných oblastí, v navazujících členitých pahorkatinách zaujímají výhradně jižní expozice různě skloněných přímých až mírně vypuklých svahů do nadmořské výšky 300 m, výjimečně i výše. Vyskytují se v klimaticky nejteplejší oblasti T 4, ostrůvkovitě i v teplé oblasti T 2 a mírně teplé MT 11. Půdotvorné podloží tvoří různé silikátové horniny, obvykle s různě mocným překryvem svahovin a odvápněných

sprašových hlín. Půdy jsou středně hluboké až hluboké, zrnitostně středně těžké, minerálně středně zásobené, mírně kyselé, buď zcela bez skeletu nebo mírně skeletovité, vysychavé. Převažujícími půdními typy jsou kambizemě typické, luvizemě typické a hnědozemě typické včetně jejich přechodů (kambizem luvizemní, hnědozem luvizemní).

Přírodní stav biocenóz:

Hlavní dřevinou je středně vzrůstný dub zimní (*Quercus petraea* agg.), jednotlivou příměs, zpravidla v podúrovni, tvoří především habr (*Carpinus betulus*), dále lípa srdčitá (*Tilia cordata*), jeřáb břek (*Sorbus torminalis*), javor babyka (*Acer campestre*). Na jihovýchodní Moravě lze považovat za přirozený výskyt dubu ceru (*Quercus cerris*) v hlavní úrovni. Nesouvislé, ale druhově bohaté je keřové patro. Jednotlivě až skupinovitě se vyskytují svída krvavá (*Swida sanguinea*), hlohy (*Crataegus monogyna*, *C. laevigata*), brslen bradavičnatý (*Euonymus verrucosa*), líska obecná (*Corylus avellana*), ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*), řešetlák počistivý (*Rhamnus catharticus*), růže galská (*Rosa gallica*), trnka obecná (*Prunus spinosa*), kalina tušalaj (*Viburnum lantana*).

V druhově bohaté synusii podrostu převažují mezotrofní vesměs teplomilné druhy, snášející vysychání půdního profilu v letních měsících. Dominují trávy – lipnice hajní (*Poa nemoralis*), lipnice úzkolistá (*Poa angustifolia*), strdivka jednokvětá (*Melica uniflora*), srha říznačka (*Dactylis polygama*), kostřava různolistá (*Festuca heterophylla*), zasahuje sem i kostřava ovčí (*Festuca ovina*) a některé ostřice (*Carex montana*, *C. humilis*). Z bylin se nejčastěji vyskytují hrachor černý (*Lathyrus niger*), vikev hrachovitá (*Vicia pisiformis*), jetel podhorní (*Trifolium alpestre*), čilimník řezenský (*Chamaecytisus ratisbonensis*), bukvice lékařská (*Betonica officinalis*), jahodník truskavec (*Fragaria moschata*), kopretina chocholičnatá (*Pyrethrum corymbosum*), konvalinka vonná (*Convallaria majalis*), zvonek broskvolistý (*Campanula persicifolia*), kokořík vonný (*Polygonatum odoratum*), tolita lékařská (*Vincetoxicum hirundinaria*) aj. Pouze s malou pokryvností se vyskytují druhy s těžištěm výskytu v oligotrofní řadě – např. smolníčka obecná (*Steris viscaria*) a kručinka německá (*Genista germanica*). Častěji sem zasahují některé teplomilné druhy s těžištěm výskytu v meziradě B/D – např.

medovník meduňkolistý (*Melittis melissophyllum*), prorostlík srpovitý (*Bupleurum falcatum*), prvosenka jarní (*Primula veris*), pryšec mnohobarvý (*Euphorbia polychroma*).

Cílový stav biocenóz ve skladebných prvcích ÚSES:

Cílovým společenstvem biocenter jsou porosty s převahou dubu zimního, které mohou být obhospodařovány i výmladkovým způsobem. Při zakládání nových skladebných prvků je nutno používat semenný materiál dubů z populací místní provenience, neboť zde lze předpokládat výskyt nově zjištěných jihoevropských taxonů. Doplnkovými dřevinami biocenter i biokoridorů jsou habr, lípa srdčitá, jeřáb břek, javor babyka. Zejména na okrajích nově vysazovaných biocenter a biokoridorů by měly být keře – svída krvavá, ptačí zob obecný, hloh jednosemenný a obecný, řešetlák počistivý, trnka obecná, brslen bradavičnatý, kalina tušalaj, růže šípková. Důležitá je přeměna přírodě cizích akátin na přírodě blízká společenstva domácích dřevin.

1 BC – C (3) 4, 2 BC-C (3)4

Tili – querceta roboris – aceris inferiora et superiora - javorolipové doubravy nižšího a vyššího stupně

Především na bázích mírných svahů na přechodu do rovin a ve dnech svahových úpadů s oglejenými půdami s vyšším obsahem dusíku je v přirozených lesních společenstvech na rozdíl od lipových doubrav vyšší zastoupení javorů (*Acer campestre*, *A. platanooides*), jilmů (především *Ulmus minor*), případně i jasanu (*Fraxinus excelsior*). V bylinné synusii indikují vyšší obsah dusíku v půdách často dominantní druhy s nitrofilní tendencí – např. bršlice kozí noha (*Aegopodium podagraria*), kopytník evropský (*Asarum europaeum*), žindava evropská (*Sanicula europaea*), kuklík městský (*Geum urbanum*), kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), hluchavka skvrnitá (*Lamium maculatum*), místy i česnek medvědí (*Allium ursinum*) aj. Svým charakterem se tato skupina

blíží společenstvům tvrdého luhu habrojilmových jasenin, na rozdíl od nich se však vyskytuje mimo nivní polohy.

V současné době naprosto převažuje orná půda, ve zbylých lesních porostech se mohou vyskytovat velmi rozmanité porostní směsi včetně jehličnatých monokultur.

V nově zakládáných biocentrech by na rozdíl od lipových doubrav mělo být podstatně vyšší zastoupení babyky a javoru mléče, případně i jasanu ztepilého a jilmu habrolistého.

Javorolipové doubravy jsou rozšířeny v obdobných oblastech jako lipové doubravy. Přírodě blízký segment s dominancí dubu letního je zachován v části PR Chropotínský háj v Třebetochovickém bioregionu.

1 BC – C (3) 4

Ulmí – *fraxineta carpini inferiora* - habrojilmové jaseniny nižšího stupně

Charakteristické rysy ekotopu:

Údolní nivy větších řek v klimaticky nejteplejší oblasti T 4, v nadmořských výškách do 200 m.

Habrojilmové jaseniny zaujímají relativně nejsušší části ploché údolní nivy, ležící mimo dosah pravidelných záplav. Jsou zaplavovány pouze při velkých povodních, a to na krátkou dobu. V aluviích přirozených úseků řek byla tato skupina vázána především na okraje širokých niv a na vyvýšená místa, kterými jsou zejména písčité hrůdy, případně rozplavené štěrkopískové terasy. Po regulacích toků, spojených s eliminací záplav a s poklesem

hladiny podzemní vody, vznikají podmínky pro habrojilmové jaseniny na lokalitách vlhčích skupin typů geobiocénů (QFr inf, UFrp inf). Hladina podzemní vody je i v přirozených podmínkách hlouběji než 150 cm, rhizosféra je ovšem vodou obohacována prostřednictvím kapilárního zdvihu. Převládajícím půdním typem jsou zrnitostně pestré fluvizemě, vyskytují se půdy jílovitohlinité, hlinité i písčité v různých přechodech. Humifikace je velmi příznivá, převládající formou humusu je mul. Půdy jsou minerálně dobře zásobené, s mírně kyselou až neutrální reakcí.

Přírodní stav biocenózy:

Přirozené biocenózy habrojilmových jasenin představují přechod mezi společenstvy lužního lesa a společenstvy doubrav na hydriky normálních stanovištích. Proto se vyznačují výjimečnou druhovou pestrostí jak v dřevinném, tak v bylinném patře.

Hlavními dřevinami stromového patra jsou v hlavní úrovni dub letní (*Quercus robur*), jasaný (*Fraxinus angustifolia* i *F. excelsior*), topoly (*Populus alba*, *P. nigra*, *P. canescens*), dříve byly hojné i jilmy (*Ulmus laevis*, *U. minor*). Pravidelnou příměs tvoří lípy (*Tilia cordata*, méně často *T. platyphyllos*), v podúrovni jsou často hojné babyka (*Acer campestre*), habr (*Carpinus betulus*) a střemcha hroznovitá (*Padus avium*). Ve vyspělých porostech je výrazně rozvinuto keřové patro, v němž jsou nejhojnější svída krvavá (*Swida sanguinea*), bez černý (*Sambucus nigra*), brslen evropský (*Euonymus europaea*), hloh obecný (*Crataegus laevigata*), trnka obecná (*Prunus spinosa*), kalina obecná (*Viburnum opulus*).

V synusii podrostu obvykle zcela chybí bahenní a mokřadní druhy, dominují mezofyty, velmi často s nitrofilní tendencí. Druhová pestrost podrostu se projevuje zvláště nápadně v časném jarním aspektu, kdy zde rozkvétají jarní geofyty - orsej jarní (*Ficaria bulbifera*), sasanky (*Anemone nemorosa*, *A. ranunculoides*), dymnivky (*Corydalis cava*, *C. solida*), křivatec žlutý (*Gagea lutea*), místy i sněženka předjarní (*Galanthus nivalis*) a ladoňka dvoulistá (*Scilla bifolia*). Poněkud později v některých typech bývá dominantní česnek medvědí (*Allium ursinum*). V letním aspektu dominují nitrofilní druhy kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), popenec břečťanovitý (*Glechoma hederacea*), ostružiník ježiník (*Rubus caesius*), svízel přítula (*Galium aparine*), hluchavka skvrnitá (*Lamium maculatum*). Vždy se vyskytují alespoň některé z hájových druhů s těžištěm výskytu mimo lužní lesy. Patří k nim válečka lesní (*Brachypodium sylvaticum*), srha mnohomanželná (*Dactylis polygama*), pšeníčko rozkladité (*Milium effusum*), kokořík mnohokvětý (*Polygonatum multiflorum*), pitulník

žlutý (*Galeobdolon luteum*), konvalinka vonná (*Convallaria majalis*), plicník lékařský (*Pulmonaria officinalis*), bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*), vraní oko čtyřlísté (*Paris quadrifolia*), vi-

olka lesní (*Viola reichenbachiana*) aj. O druhové pestrosti této skupiny svědčí skutečnost, že v synusii podrostu bylo zjištěno více než 100 druhů bylin a trav.

Aktuální stav biocenóz:

Převažují rozlehlé agroceenózy, jen velmi vzácně zůstaly zachovány nivní louky svazů *Alopecuri-on* a *Cnidion venosi*. Ve zbylých lužních lesích převažují uměle založené porosty s přírodě blízkou dřevinnou skladbou, s převahou dubu letního a jasanů, obvykle s pestrou příměsí dalších dřevin. V důsledku grafiozy z hlavní stromové úrovně téměř vymizely jilmy. Poměrně často je pěstován severoamerický ořešák černý, na lehčích půdách jsou pěstovány kultivary severoamerických topolů v plantážích.

Cílový stav biocenóz ve skladebných prvcích ÚSES:

V rámci širokých říčních niv jsou biocentra a biokoridory nejčastěji lokalizovány právě do segmentů habrojilmových jasein. V biocentrech je důležité zajištění pestré druhové skladby, včetně těch dřevin, které v hospodářských porostech nejsou vysazovány. Jedná se především o jilm vaz a jilm habrolistý. Pestřejší druhová skladba by měla být i v biokoridorech, kde by v současné době převažující euroamerické topoly měly být postupně nahrazovány domácími druhy topolů s příměsí dalších autochtonních lužních dřevin. Funkci biokoridorů plní i přírodě blízká travinná společenstva s rozptýlenými soliterními dřevinami lužního lesa.

1 D 4-5a

Ulmata - jilminy

Charakteristické rysy ekotopu:

Do této skupiny patří lokality se zasolenými půdami v nejteplejších oblastech nížin. K zasolení dochází pronikáním solí z geologického podloží (na jižní Moravě z terciérních sedimentů) k půdnímu povrchu opakovaným kapilárními zdvihem. Obvykle se jedná o široce vyduté části plošin a širokých niv. Zasolené půdy mají charakter solončaků, slanců nebo černic (černice černozemní) a černozemí solončakových. Půdní reakce je neutrální až silně alkalická.

Přírodní stav biocenóz:

Pro zasolené půdy je typický výskyt halofytů. V závislosti na stupni zasolení a hydrickém režimu vzniká škála společenstev od slanistých bažin až po slanisté stepi. Typickými halofyty jsou například jitrocel přímořský (*Plantago maritima*), sítina Gerardova (*Juncus gerardii*), slanorožec bylinný, zblochanec oddálený, hvězdice slanistá. Potenciálním společenstvem méně zasolených půd je les s převahou jilmu habrolistého (*Ulmus minor*). Slabší zasolení dále snáší i dub letní (*Quercus robur*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), topol černý (*Populus nigra*) a javor babyka (*Acer campestre*).

Aktuální stav biocenóz:

Většina historicky známých lokalit halofilních společenstev v ČR zanikla v důsledku narušení hydrického režimu půd melioracemi s odvodněním. Nyní jsou tyto lokality většinou využívány jako orná půda. Zachovaly se pouze ostrůvkovité fragmenty halocenóz, druhově ochuzené.

Cílový stav biocenóz ve skladebných prvcích ÚSES:

Všechny současné lokality s výskytem alespoň některých ohrožených halofilních druhů je třeba zařadit do kostry ekologické stability. Cílovým stavem jsou periodicky kosená nebo spásaná slanistá lada. Lesní biocentra nebo biokoridory na zasolených půdách je možné zakládat pouze tam, kde obsah lehce rozpustných solí je nižší než 0,5%. Nejvhodnějšími dřevinami jsou jilm habrolistý (*Ulmus minor*), topol černý (*Populus nigra*), dub letní (*Quercus robur*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*) a babyka (*Acer campestre*).

c) Stávající ochranná a bezpečnostní pásma

Ochranná pásma sítí technické infrastruktury byla v projektu respektována.

d) Poloha vzhledem k záplavovému území, poddolovanému území apod.

Dotčené pozemky se nenachází v poddolovaném ani záplavovém území.

e) Vliv stavby na okolní stavby a pozemky, ochrana okolí, vliv stavby na odtokové poměry v území

Realizací projektu nebudou negativně ovlivněny odtokové poměry. Výsadbou zeleně lze předpokládat zvýšenou schopnost intercepce srážek a zpomalení odtoku.

f) Požadavky na asanace, demolice, kácení dřevin

V rámci projektu je navrženo odstranění porostu invazních dřevin v ploše 1 734 m².

g) Požadavky na maximální zábory zemědělského půdního fondu nebo pozemků určených k plnění funkce lesa (dočasné / trvalé)

Území je navrženo k vyjmutí ze zemědělského půdního fondu.

h) Územně technické podmínky (zejména možnost napojení na stávající dopravní a technickou infrastrukturu)

Navržené obslužné komunikace navážou na stávající dopravní infrastrukturu, a to na silnici ulice Nádražní ze severu a na polní cestu na jihu.

i) Věcné a časové vazby stavby, podmiňující, vyvolané, související investice

Realizace záměru není podmíněna dalšími investicemi. Při realizaci záměru je nutno dodržet vhodné agrotechnické termíny pro jednotlivé typy vegetačních prvků.

B.2 Celkový popis stavby

B.2.1 Účel užívání stavby, základní kapacity funkčních jednotek

Jedná se o výsadbu krajinné zeleně – realizaci skladebných prvků ÚSES (biocenter a biokoridorů).

Celková řešená plocha	2,8 ha
Počet lokalit	1 lokalita
Celkový počet alejových stromů (vysokokmeny)	75 ks
Celkový počet lesnických odrostků	714 ks
Celkový počet lesnických sazenic	704 ks
Celkový počet keřů v oplocenkách	1829 ks
Celkový počet keřů solitérních (v hnízdech keřů)	14 ks hnízd po 3 ks (celkem 42 keřů)
Celková plocha zatravnění	24 054 m ²

Podrobná bilance navržených výsadeb včetně navrhovaného sortimentu je uvedena v samostatné příloze.

B.2.2 Celkové urbanistické a architektonické řešení**a) Urbanismus - územní regulace, kompozice prostorového řešení**

Realizací vegetačních prvků v území dojde ke zvýšení ekologické stability území a zvýšení estetické hodnoty krajiny.

b) Architektonické řešení - kompozice tvarového řešení, materiálové a barevné řešení

Severní část řešeného území je ohraničena majetkovou hranicí obce Čejč. Největším problémem v současnosti jsou porosty invazního druhu javoru jasanolistého (*Acer negundo*), která je navržena k odstranění. Celková kompozice návrhu této části je založena na kombinaci roztroušených výsadeb solitérních stromů a keřů a dvou plošně výraznějších keřových skupin zakládaných lesnickým způsobem v oplocenkách.

Jižní část navazuje na část severní a jeho hranice opět určuje Čejčský potok a dráha železnice. Z jihu jej uzavírá polní cesta. Hlavním prvkem kompozice je velká tůň v jižní části území, která zabírá přibližně 1/4 segmentu. Z vytěžené zeminy je navržena západně od tůně a tím je vytvořen menší pahorek. Tento pahorek je osázen především plošně lesnickým způsobem v oplocenkách, ale také roztroušenou výsadbou solitérních stromů. Podél pahorku ze strany od železnice je podél cesty navrženo stromořadí z ovocných druhů. Celkově je zde 16 oplocenek. V blízkosti tůně je navržena výsadba vlhkomilných stromů a keřů. Severně od tůně a pahorku jsou navrženy pastviny s výsadbou solitérních alejových stromů. Travobylinné patro se druhově liší podle umístění, v zamokřených částech je navrženo založení trávníku vlhkomilných druhů, na sušších místech je navrženo založení lučního trávníku.

Návrh se drží následujících zásad, které jsou důležité z hlediska kvality a funkčnosti krajinné zeleně:

- Nároky na udržovací a rozvojovou péči
- Ekologické charakteristiky stanoviště a místně – klimatické podmínky
- Dostupnost navrhovaných druhů na trhu
- Zvýšení estetické funkce krajiny

B.2.3 Dispoziční a provozní řešení, technologie výroby

Není relevantní.

B.2.4 Bezbariérové užívání stavby

Není relevantní.

B.2.5 Bezpečnost při užívání stavby

Užívání stavby nepředstavuje žádná rizika.

B.2.6 Základní technický popis staveb

Podrobná bilance je uvedena v přílohách.

B.2.7 Technická a technologická zařízení

Není relevantní.

B.2.8 Požárně bezpečnostní řešení

Není relevantní.

- a) Výpočet a posouzení odstupových vzdáleností a vymezení požárně nebezpečných prostorů**

Není relevantní.

- b) Zajištění potřebného množství požární vody, popřípadě jiného hasiva**

Není relevantní.

- c) Předpokládané vybavení stavby vyhrazenými požárně bezpečnostními zařízeními včetně stanovení požadavků pro provedení stavby**

Není relevantní.

- d) Zhodnocení přístupových komunikací a nástupních ploch pro požární techniku včetně možnosti provedení zásahu jednotek požární ochrany**

Není relevantní.

B.2.9 Zásady hospodaření s energiemi

Není relevantní.

B.2.10 Hygienické požadavky na stavby, požadavky na pracovní a komunální prostředí

Není relevantní.

B.2.11 Zásady ochrany stavby před negativními účinky vnějšího prostředí

Není relevantní.

B.3 Připojení na technickou infrastrukturu

Není relevantní.

- a) Napojovací místa technické infrastruktury, přeložky**

Není relevantní.

- b) Připojovací rozměry, výkonové kapacity a délky**

Není relevantní.

B.4 Dopravní řešení

- a) Popis dopravního řešení**

Není relevantní.

- b) Napojení území na stávající dopravní infrastrukturu**

Není relevantní.

- c) Doprava v klidu**

Není relevantní

B.5 Řešení vegetace a souvisejících terénních úprav

B.5.1 Cíle projektu

Hlavním cílem záměru je zvýšení počtu a plochy založených krajinných prvků a prvků územních systémů ekologické stability. Cílem je rozčlenit velké bloky orné půdy a ozelenit zemědělsky intenzivně využívanou krajinu. Posílit protierozní funkčnost krajiny. Posílit ekologickou funkčnost krajiny. Posílit rekreační, vycházkovou a odpočinkovou funkci krajiny. Zvýšit úživnost krajiny pro zvěř a tím snížení škod na zemědělských kulturách.

Záměr zvýší ekologickou stabilitu krajiny a významnou měrou přispěje k omezení vodní eroze v lokalitě a zvýší úživnost krajiny pro zvěř a tím pomůže snížit škody na zemědělských kulturách. V návaznosti na další záměry bude posílena také rekreační funkce krajiny. Založením prvků dojde k obohacení krajiny o původní rostlinné druhy, umožní se jejich přežití a případně rozmnožování. Vzniknou také příhodné podmínky pro život živočichů. Realizované prvky budou mít kladný vliv na chráněné druhy rostlin a živočichů dle vyhlášky č. 395/1992 Sb., v platném znění.

- Možnosti migrace - Kromě vhodných životních podmínek umožní prvky ÚSES také migraci původních druhů a následné osídlení jiných lokalit.
- Zadržení vody v krajině - srážková voda zůstane z části zachycena tůňemi, dřevinami a travním porostem, čímž dojde ke zlepšení retenční schopnosti krajiny. Dojde také ke zlepšení mikroklimatu.
- Protierozní funkce - Úzce souvisí se zadržením vody v krajině. Při své délce a šířce zalesnění a zatravnění území zastaví anebo alespoň zpomalí odtok srážkových vod. Tímto snižuje riziko lokálních záplav a vzniku naplavenin. Naopak při suchém a větrném počasí budou stromy a keře narušovat a zmírňovat činnost větrů, dojde k omezení pohybu nebezpečných prachových částic.

Realizací lokálního prvků ÚSES (výsadbou dřevin) v území dojde ke zvýšení ekologické stability území a zvýšení estetické hodnoty krajiny. Souhrnně jsou předmětné prvky ÚSES navrženy tak, aby umožňoval úkryt, rozmnožování a odpočinek různým živočichům. Výsadby jsou voleny tak, aby umožňovaly plynulý přechod mezi jednotlivými ekosystémy.

Pro výsadbu byl zvolen sortiment autochtonních a stanovištěně vhodných druhů. Popis a velikost výsadbového materiálu viz tabulka sortimentu respektive rozpočtu.

B.5.2 Popis výchozího stavu a zdůvodnění potřeby realizace

Stav ploch neodpovídá cílovému stavu uvedenému v územním plánu. Realizací lokálních prvků ÚSES (zatravněním, výsadbou dřevin) v území dojde ke zvýšení ekologické stability území, zlepšení propustnosti a možnosti migrace, snížení erozní ohroženosti.

B.5.3 Posouzení a popis možných negativních vlivů v průběhu realizace opatření

Opatření proběhne v případě segmentu 2 na orné půdě, je tedy silně nepravděpodobné, že by realizací došlo k negativnímu dopadu na přírodu a krajinu. Jelikož budou v průběhu realizace opatření používány mechanizační prostředky, je možným rizikem potenciální únik ropných látek. Zásahy v segmentu 1 jsou navrženy s ohledem na pozitivní vliv opatření.

B.5.4 Návaznost na jiná opatření

Návrh navazuje na studii Naučná stezka Hovoransko a na ÚP obce.

B.5.5 Technologie založení vegetačních prvků

Před zahájením výsadbových prací budou zhotovitelem provedeny nezbytné geodetické práce, spočívající ve vytýčení parcel, případně vedení sítí a ochranných pásem.

Druhové zastoupení použitých rostlin, velikost a vlastnosti sazenic viz samostatná příloha.

Pokud není stanoveno jinak, bude použita technologie a materiály při realizaci záměru, rozvojové a udržovací péči respektovat tyto normy a standardy:

ČSN 83 9011 Technologie vegetačních úprav v krajině - Práce s půdou

ČSN 83 9021 Technologie vegetačních úprav v krajině - Rostliny a jejich výsadba

ČSN 83 9031 Technologie vegetačních úprav v krajině - Travníky a jejich zakládání

ČSN 83 9041 Technicko-biologické způsoby stabilizace terénu

ČSN 83 9051 Technologie vegetačních úprav v krajině - Rozvojová a udržovací péče o vegetační plochy

ČSN 464902-1 Výpěstky okrasných dřevin, Všeobecná ustanovení a ukazatele jakosti

SPPK C 02 003:2016 Funkční výsadby ovocných dřevin v zemědělské krajině

Velikost sazenic je uvedena v rozpočtové, případně databázové části projektové dokumentace a označení odpovídá zvyklostem ve školkařské praxi.

Výška nasazení koruny musí být u ovocných stromů min. 150 cm. Přestože se jedná o vysokokmeny, nemusí být respektována výška dle normy, tedy 180 cm.

ZATRAVNĚNÍ

Bude založeno travobylinné společenstvo obnovním managementem v průběhu 3 let, a to výsevem pestré směsi a následným kosením (První rok 3x odplevelovací seč před vysemeněním, cca květen – červen a září-říjen. Po zapojení kosení 3x ročně včetně odstranění pokosené hmoty z lokality).

Směs vlhkomilných druhů:

Trávy 90%: Psineček obecný (*Agrostis capillaris* 'Polana') 1%, Psineček veliký (*Agrostis gigantea* 'Vaclav') 5%, Psárka luční (*Alopecurus pratensis* 'Zuberská') 5%, Pohánka hřebenitá (*Cynosurus cristatus* 'Rožnovská') 8%, Metlice trsnatá (*Deschampsia caespitosa*) 12%, Kostřava luční (*Festuca pratensis* 'Otava') 8%, Kostřava červená pravá (*Festuca rubra rubra* 'Tagera') 13%, Kostřava červená (*Festuca rubra trichophylla* 'Viktorka') 5%, Kostřava červená trsnatá (*Festuca rubra commutata* 'Zulu') 3%, Medyněk vlnatý (*Holcus lanatus* 'Hola') 5%, Jílek vytrvalý (*Lolium perenne* 'Jozífek') 2%, Bojíněk luční (*Phleum pratense* 'Sobol') 3%, Lipnice hajní (*Poa nemoralis* 'Dekora') 10%, Lipnice bahenní (*Poa palustris* 'Rožnovská') 7%, Lipnice luční (*Poa pratensis* 'Balin') 3%

Byliny 7%: Bukvice lékařská (*Betonica officinalis*) 0,4%, Kmín kořený (*Carum carvi* 'Prochan') 0,8%, Chrpa luční (*Centaurea jacea*) 0,3%, Mrkev obecná (*Daucus carota* 'Táborská žlutá') 0,2%, Svízel bílý (*Galium album*) 0,3%, Kuklík městský (*Geum urbanum*) 0,5%, Chrastavec rolní (*Knautia arvensis*) 0,8%, Kopretina bílá (*Leucanthemum vulgare*) 1,2%, Kohoutek luční (*Lychnis flos-cuculi*) 0,3%, Kyprej vrbice (*Lythrum salicaria*) 0,15%, Jitrocel kopinatý (*Plantago lanceolata*) 0,3%, Černoohlávek obecný (*Prunella vulgaris*) 0,6%, Pryskyřník prudký (*Ranunculus acris*) 0,3%, Krvavec toten (*Sanguisorba officinalis*) 0,2%, Silenka dvoudomá (*Silene dioica*) 0,3%, Řimbaba chocholičnatá (*Tanacetum corymbosum*) 0,2%, Rozrazil dlouholistý (*Veronica longifolia*) 0,15%

Jeteloviny 3%: Hrachor černý (*Lathyrus niger*) 0,3%, Hrachor luční (*Lathyrus pratensis*) 0,2%, Štírovník růžkatý (*Lotus corniculatus* 'Táborák') 1,5%, Tolice dětelová (*Medicago lupulina* 'Ekola') 0,5%, Jetel luční (*Trifolium pratense* 'Start') 0,5%

Výsevek 5 g/m²

Směs lučního trávniku:

Trávy 85%: Ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*) 5%, Sveřep vzpřímený (*Bromus erectus*) 8%, Kostřava luční (*Festuca pratensis* 'Otava') 16%, Kostřava červená pravá (*Festuca rubra rubra* 'Tagera') 22%, Kostřava červená trsnatá (*Festuca rubra commutata* 'Fidelio') 3%, Kostřava žlábkatá (*Festuca trachyphylla* 'Dorotka') 5%, Lipnice luční (*Poa pratensis* 'Balin') 17%, Psineček obecný (*Agrostis capillaris* 'Polana') 2%, Trojštět žlutavý (*Trisetum flavescens* 'Horal') 7%

Byliny 10%: Řepík lékařský (*Agrimonia eupatoria*) 0,1%, Řebříček obecný (*Achillea millefolium*) 0,2%, Bukvice lékařská (*Betonica officinalis*) 0,8%, Zvonek klubkatý pravý (*Campanula glomerata*) 0,2%, Chrpa luční (*Centaurea jacea*) 0,6%, Chrpa čekánek (*Centaurea scabiosa*) 0,4%, Hvozdík kartouzek (*Dianthus carthusianorum*) 1,1%, Tužebník obecný (*Filipendula vulgaris*) 0,1%, Svízel bílý (*Galium album*) 0,5%, Svízel syřišťový (*Galium verum*) 0,4%, Třezalka tečkovaná (*Hypericum perforatum*) 0,5%, Chrastavec rolní (*Knautia arvensis*) 0,5%, Máchelka srstnatá (*Leontodon hispidus*) 0,4%, Kopretina bílá (*Leucanthemum vulgare*) 1,7%, Jitrocel kopinatý (*Plantago lanceolata*) 0,1%, Jitrocel prostřední (*Plantago media*) 0,3%, Černohlávek obecný (*Prunella vulgaris*) 0,4%, Šalvěj luční (*Salvia pratensis*) 0,3%, Šalvěj přeslenitá (*Salvia verticillata*) 0,6%, Krvavec menší (*Sanquisorba minor*) 0,8%

Jeteloviny 5%: Úročník bolhoj (*Anthyllis vulneraria* 'Pamir') 1,3%, Štírovník růžkatý (*Lotus corniculatus* 'Táborák') 1,5%, Vičenec ligrus (*Onobrychis viciifolia* 'Višňovský') 2%, Jetel luční (*Trifolium pratense* 'Start') 0,2%

Výsevek 5 g/m²

Rozložení jednotlivých směsí na lokalitách bude určeno autorským dozorem.

a) Harmonogram prací

- jaro 2023 - přípravné práce, terénní úpravy, realizace tůní, zatravnění, stavba oplocenek
- podzim 2023 - výsadba keřů a stromů
- jaro – podzim 2024 – následná péče – 1. rok
- jaro – podzim 2025 – následná péče – 2. rok
- jaro – podzim 2025 – následná péče – 3. rok

V rámci zakládání vegetačních prvků je zapotřebí se držet základních agrotechnických lhůt. Základní harmonogram je tedy odvislý také od aktuálního stavu povětrnostních podmínek a je zapotřebí jej dle nich upravit.

b) Popis následné 3leté péče

Práce budou prováděny dle osvědčených technologií a podle platných českých technických norem. Harmonogram managementu na 1. rok po výsadbě:

- Odplevelení keřových skupin a stromových mís v rovině (3x ročně)
- Doplnění mulče tl. do 0,1 m rovina (vrstva 7 cm) (5% ploch)

- Výchovný řez průklestem netrnitých stromů D koruny do 4 m - 5% výsadeb
- Znovuukotvení dřeviny kůly D do 10 cm, dl. do 3 m - 5% výsadeb
- Oprava závlahové mísy u solitérních dřevin o průměru mísy přes 0,5 m do 1 m - 100% výsadeb
- Dovoz vody pro zálivku rostlin do 6 km
- Zalití rostlin vodou plochy nad 20 m²

Specifikace použitých materiálů viz položkový rozpočet.

Ve 2. a 3. roce po výsadbě bude péče obdobná, jako v první sezóně.

c) Popis péče v dalších 10 letech po výsadbě

V období po konci rozvojové péče dochází u stromů k nejrychlejšímu růstu a sílení kmene. V tomto období je tedy nezbytně nutné dbát o to, aby nedocházelo k poškozování kmenů kotvením. To by mělo být odstraněno zhruba po 3 letech od výsadby, ale již v průběhu této doby je zapotřebí úvahy kontrolovat a případně povolovat. Dále je nutné kontrolovat a opravovat ochranu proti okusu a ohryzu zvěří. U stromů je v tomto období nutný výchovný řez pro vytvoření správné architektury koruny. Totéž platí také pro živé ploty, jejichž specifický tvar je udržitelný pouze za předpokladu správného založení vnitřní architektury jednotlivých keřů.

B.6 Popis vlivů stavby na životní prostředí a jeho ochrana

a) Vliv na životní prostředí - ovzduší, hluk, voda, odpady a půda

Realizace záměru bude mít příznivý dopad na životní prostředí a mikroklima ve městě. Nově založené vegetační prvky budou sloužit jako clona proti hluku a prachu a podporovat biodiverzitu celého parku. Zlepší se také odtokové poměry v krajině.

b) Vliv na přírodu a krajinu, zachování ekologických funkcí a vazeb v krajině

Realizací záměru budou pozitivně ovlivněny ekologické funkce v městské krajině. Svým rozsahem a lokalizací je řešená plocha velmi důležitá pro celý systém zeleně města, tvoří základní prvek kostry jeho zelené infrastruktury.

c) Vliv na soustavu chráněných území Natura 2000

Není relevantní.

d) Návrh zohlednění podmínek ze závěru zjišťovacího řízení nebo stanoviska EIA

Není relevantní.

e) Navrhovaná ochranná a bezpečnostní pásma, rozsah omezení a podmínky ochrany podle jiných právních předpisů

Záměr respektuje stávající vedení sítí technické infrastruktury a jejich ochranná pásma.

B.7 Ochrana obyvatelstva

Není relevantní.

B.8 Zásady organizace výstavby**a) *Napojení staveniště na stávající dopravní a technickou infrastrukturu***

Řešené plochy přímo navazují na dopravní infrastrukturu.

b) *Ochrana okolí staveniště a požadavky na související asanace, demolice, kácení dřevin,*

Během stavby je nutné postupovat podle normy SPPK A01 002: 2014 Ochrana dřevin při stavební činnosti

c) *Maximální zábory pro staveniště*

Není relevantní.

d) *Bilance zemních prací, požadavky na přísun nebo deponie zemin*

Není relevantní.

Přílohy

- E 1 Biologické posouzení lokality
- F 1 Fotodokumentace současného stavu
- F 2 Přehled sortimentu
- F 3 Rozpočet a výkaz výměr

Výkresová dokumentace

- C 1 Širší vztahy
- C 2 Současný stav – situace

- D 1 Návrh – situace
- D 2 Koordinační situace

F.1 Fotodokumentace současného stavu

Charakter porostů v severní části území

Orná půda se spontánně vzniklou tůňí v jižní části území